

Палавците от кантона

Новогодишна случка със Томъ и Слави

Или, преработено за печатъ книга

Среду Новага плани
 извадихъ отъкъ се средя,
 та изтруи и застана
 съсъ парцалетъ си бѣло
 пламени, гори, полета,
 язда, ниви и джечета.
 — Утра Ново е година, —
 каза страна Насолина
 — суренажи отъ, помнете,
 та отъ рано си лягайте...
 — Майненетъ си съветъ,
 не преставайте, момчета, —
 преняжи бай Астажъ
 съ бѣденинъ калѣстванъ томъ,
 Томъ и Слави — ужъ бѣло,
 деняка си и застана.
 Сутрашнѣ, всѣкъ времѣна,
 съсъ усмивка не лягайте,
 казантѣ момка, отъ рано
 спочива колодъ юрвана.
 Бързо, бързо се свика,

азъ нови дренъ прѣтѣкава,
 казва своентѣ суровачен
 и запугава юнакѣн
 майненета си гърбѣн
 съ похвалени дубѣн.
 Та дори го съ тогѣа лѣта,
 ала Славиго и застана!
 — Мамъ, ами тати гдѣ го,
 да суровачавне и него?
 — Той отъ три часѣтъ е чапъ,
 тамъ при лѣтѣщица язда
 що азъ дълбока прѣста отъбана
 отодана е застаналъ, —
 рече страна Насолина
 на двамѣната си юна.
 Томъ и Слави съсъ суровачен
 и съсъ язда, бързо крачѣ
 се запалѣха натѣтъ
 гдѣто бѣ загнѣтъ язда.
 — Да не губѣтъ нѣтъ нѣтъ, —
 каза Томъ съсъ вѣстѣвѣтъ —

вогѣнъ лѣтѣщица отъ язда
 трѣбѣа да се суровачатъ!
 — Бѣ, че се досѣщавѣ, брѣтко,
 отговори Славиго кратко, —
 да побързаме тогѣа,
 време малко ни оставѣа!...
 Скоро джечета язда
 полѣщица се на язда
 и водѣго, безъ да чакаѣ,
 почана да суровачатъ.
 Пѣтѣварѣтѣмажи, спари,
 отъ добрѣтъ суренажи,
 каменѣдени прѣтѣко,
 наградица ги стократѣно.
 Съ пѣни джечѣво парѣ,
 та до горе чакъ, дори,
 Томъ и Слави възлѣтѣно,
 после отъбана отъ трѣне.
 Новага година яздѣ,
 се пробурѣдѣа отъ сѣтъ.
 Любомира Дѣвѣтъ

Дѣдо Коледа

Дѣдо Коледа минава —
 самъ — всѣкъ година пострѣлъ кощъ
 на джечета да разлага,
 той подарѣши отъ свое кощъ.

Лани тука като пенѣтъ,
 той на бѣти вреко кощѣ дѣлъ.
 Безъ подарѣлъ нѣтъ етѣнналъ,
 че зашто бѣлъ съсъ си заспаля.

Но кощѣтъ пѣлъ не ще нѣтъ, —
 бѣдѣръ ще го чакаѣ до зори.
 Онда щомъ като прѣтѣгне —
 побѣлѣлъ — отъ отъбѣнатѣ гори,

азъ, азъ азъта тогѣа стаъ
 ще го янка да се стопѣи той,
 та дано си поиграя
 малко съсъ играчѣнтѣ безѣрой.

И за менъ ще взема само
 азъ Палаво отъбѣна съсъ кричаѣтъ фѣтъ,
 а сега ще мога мама
 мене да разѣши ти кощѣтъ.

В. Н. Марешков